

LA SAISON CHEQUEENFRANCE/AUDABIAC2004 LA SAISON CHEQUEENFRANCE/AUDABIAC2004 LA SAISON CHEQUEENFRANCE/AUDABIAC2004

2004

sbírka – collection

AUDABIAC I.

AUDABIAC

Občanské sdružení Audabiac, Španělská 10, 120 00 Praha 2
tel.: 00420-221180278, 00420-221180279, fax: 00420221180280
e-mail: audabiac@audabiac.cz, www.audabiac.cz
bankovní spojení: CSOB a.s., č.ú. 170698931/0300
SWIFT: CEKOCZPP, IBAN: CZ06 0300 0000 0001 7069 8931

Kontakt ve Francii: Association Audabiac, c/o PRAGOMEDIA, 30580 Lussan
tél. 0033 4 66 72 70 70, e-mail pragomedia@tiscali.fr

Association Audabiac, Španělská 10, 120 00 Praha 2, République Tchèque
tel.: 00420-221180278, 00420-221180279, fax: 004-20221180280
e-mail: audabiac@audabiac.cz, www.audabiac.cz
Contact bancaire: CSOB, S.A., Compte No 170698931/0300
SWIFT: CEKOCZPP, IBAN: CZ06 0300 0000 0001 7069 8931

Contact en France: Association Audabiac, c/o PRAGOMEDIA, 30580 Lussan
tél. 0033 4 66 72 70 70, e-mail pragomedia@tiscali.fr

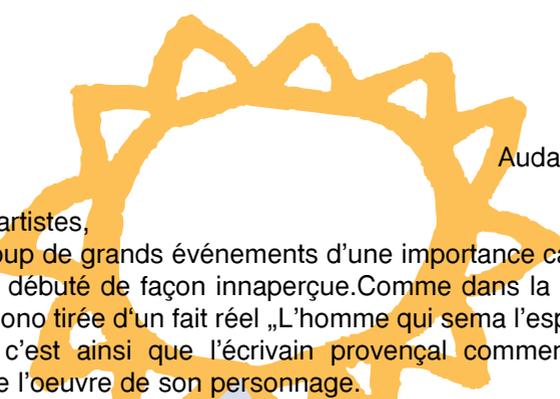
LA SAISON CHEQUEENFRANCE/AUDABIAC2004

GALERIE AUDABIAC

AUDABIAC

LA SAISON

Galerie Audabiac

Audabiac, 1 juin 2004

Audabiac 1. června 2004

Vážení a milí umělci,
mnoho velkých a pro lidstvo často mimořádně významných událostí bylo započato takřka nepostřehnutelně. Tak také započal hrdina provensálského spisovatele Jeana Giona v jeho slavné, dle skutečnosti napsané, povídce „Muž, který sázel naději a vypěstoval štěstí“, své neuvěřitelné vedlelo.

Ve starobylém alpském kraji, který zasahuje až do Provence, začal jednoho dne tento osamělý pastýř ve svém volném čase sobě pro radost sázet do země, kterou nevlastnil a ani nevěděl komu patří, žaludy, bukvice a semínka mnoha dalších stromů. Každý den jich pečlivě vysázel sto. Již po třech letech jich bylo tedy vysázeno asi sto tisíc. Jak sám říkal, kolem dvaceti tisíc se jich ujalo. Počítal také s tím, že z těch dvaceti tisíc se jich ještě polovina ztratí. Že se o to postarají hlodavci nebo se staně něco, co není možné předvídat. Zbývalo tedy asi deset tisíc stromů, které rostly na místech, kde dříve byla pouze neradostná pustina. Do konce svého dlouhého života jich vypěstoval jiným pro štěstí statisíce. Ano, pro štěstí, neboť dokázal probudit k životu dosud neobydlený vyprahlý kus země, ve kterém tak mohla vyrůst a skutečně vyrostla řada nových provensálských vesniček plných mladých lidí, kteří věřili ve šťastný život.

Jak je to úžasně symbolické. Ve stejném kraji otevíráme v letošním roce Sbírku soudobého českého výtvarného umění. Po sto letech, co prostý provensálský pastýř zasadil své první duby bez nároku na odměnu, vzniká zde z darů „dětem z Audabiacu“ unikátní sbírka. Kéž by všechna výtvarná díla, která byla nezištně darována, a všechna ta, která ještě darována budou, byla trvalou oslavou lidské sounáležitosti. Kéž by každé darované dílo v této Sbírce bylo zaseto nadějí pro všechny opuštěné děti a kéž bychom měli dostatek síly z nich pro ně vypěstovat štěstí.

Všem Vám, kteří se společně s námi podílíte na naplňování myšlenek projektu „Uměním ke svobodě“, za občanské sdružení Audabiac z celého srdce děkujeme.

Vaši Jiří a Radana Waldovi.

Chers artistes,
beaucoup de grands événements d'une importance capitale pour l'humanité ont débuté de façon innaperçue. Comme dans la célèbre nouvelle de Jean Giono tirée d'un fait réel „L'homme qui sema l'espoir est récolta le bonheur“, c'est ainsi que l'écrivain provençal commence l'histoire incroyable de l'oeuvre de son personnage.

Il était un fois, dans un vieux canton de l'arrière pays Provençal, un berger solitaire qui passait son temps libre, par plaisir, à semer des glands, des faines et autres graines d'arbres dans des terres qui ne lui appartenaient pas, pas plus qu'il ne savait à qui elles appartenaient.

Il en semait soigneusement une centaine par jour. Au bout de trois ans il en avait semé peut-être cent milles. Comme il le disait lui-même, vingt mille déjà avaient germé. Il comptait aussi sur le fait que de ces vingt mille, il en perdrait la moitié. Du fait des rongeurs ou d'autres choses complètement imprévisibles. Il restait donc dix mille arbres qui poussèrent là où auparavant il n'y avait qu'une triste lande. Jusqu'à la fin de sa vie, il en sema des milliers pour le bonheur des autres. Pour le bonheur, oui, car il réussit à rendre à la vie un morceau de terre inhabitée et sec dans laquelle pu pousser et effectivement poussa toute une floppée de nouveaux petits villages provençaux pleins de jeunes gens qui croyaient à une vie heureuse.

Quel symbolique! Cette année dans la même région nous ouvrons une Collection contemporain d'art tchèque. C'est ici, cent ans après que le simple berger provençal eût semé ses premiers chênes sans en attendre de profit que prend forme la collection unique des dons „aux enfants d'Audabiac“. Que toutes ces oeuvres gracieusement offertes et toutes celles qui seront offertes dans le futur soient la manifestation de la coexistence entre les gens.

Que chaque offrande de cette collection soit un espoir pour tous les enfants abandonnés et que nous trouvions, nous, assez de forces pour leur construire un bonheur.

A tous ceux qui, avec nous, se donnent aux idées du projet „Par l'art vers la liberté“, au nom de l'association civique Audabiac, nous vous remercions de tout coeur.

Cordialement Jiří et Radana Wald.

UMĚNÍM KE SVOBODĚ

Mezníkem výtvarných aktivit občanského sdružení Audabiac se stal rok 2002, rok Česko-francouzské kulturní sezóny, kdy byla někdejší stodola bezprostředně sousedící se středověkou tvrzí transformována do podoby noblesní výstavní síně. Vzápětí zde proběhla výstava renomovaného českého malíře Franty (Františka Mertla), působícího od šedesátých let minulého století ve Francii. Předznamenala, svým způsobem symbolicky, následné výstavní aktivity, které měly dvojjediný cíl. Seznamovat děti z dětských domovů, trávících zde prázdniny, jakož i francouzskou kulturní veřejnost, se současnou podobou českého výtvarného umění.

Odsud nebylo daleko k myšlence iniciovat sbírku nejnovějších českých výtvarných děl, která by zde byla každoročně v různých obměnách prezentována. Tento nápad se ujal. Pochopili jej a podpořili darováním svých prací mnozí výtvarní umělci z Čech. A my se stáváme svědky jeho prvního hmatatelného ztvárnění. Sbírkou skrz naskrz proniká značná diverzita výtvarných postojů, což koneckonců odpovídá současnému stavu české výtvarné scény i jejímu generačnímu rozložení.

Jak charakterizovat letošní expozici? Už na samém začátku nedovolují prostorové možnosti výstavní síně uplatnit všechna darovaná díla, takže chápeme ji jako určitou souhru okolností, které předurčily výběr rozmanitých výtvarných sdělení. Předpokládáme, že v podobném duchu budou výstavy organizovány i v budoucnu.

Významnou událostí letošního ročníku je přítomnost díla světově proslulého Jiřího Koláře, nedávno zemřelého básníka a výtvarného umělce, který od počátku osmdesátých let minulého století tvořil více jak deset let v Paříži. Stejnou váhu má i zastoupení prací Zdeňka Kirchnera, který se koncem šedesátých let rozhodl odejít z Prahy do Paříže, aby tam tvořil až do své smrti v roce 1987. Právě tyto osobnosti nejpřesvědčivěji dokumentují dlouhotrvající vazby a vzájemné vlivy mezi českým a francouzským výtvarným uměním.

Zastavíme se u dalších autorů, jejichž díla jsou na letošní výstavě zastoupena. Vertikálně pojatým malířským projeven na sebe upozorňuje **Daniel Bárta**, rezignující na jakékoliv narativní interpretace. **Tomáš Císařovský** je důležitým představitelem střední generace, která na českou výtvarnou scénu nastoupila koncem osmdesátých let minulého století a pro kterou je typická figurativní orientace v intencích postmoderního chápání reality. Starší **Josef Hampl** je představen koláží typickou svým výtvarným zpracováním osobitého rázu na hranicích geometrického pojetí obrazové plochy. **Olaf Hanel** prezentuje malbu oscilující mezi gestickým ztvárněním chaosu a řádu přírody. **Jarmile Janůjové** je blízké expresivní pojetí výstavby obrazu se zvláštním zřetelem k zájmu o zpracování barevné hmoty. Sochař **Jiří Kačer** je vzácným reprezentantem autora, který pracuje s kamenem a jehož ukázka nezapře autora s respektem ke klasické sochařské tvorbě. Již jmenovaný **Zdeněk**

Kirchner, někdejší člen pařížské skupiny lettristů (Signes - Espaces Ensembles des Signes) nezapře respekt k výchozím stanoviskům podobné orientace. **Jan Koblasa**, důležitý představitel českého pojetí strukturální abstrakce - informelu šedesátých let dospěl ve své sochařské práci k monumentálnímu pojetí tvorby, jakkoliv je na výstavě prezentován ukázkou jeho grafické práce. Pro **Rut Kohnovou** je typická komorní poloha tvorby se střídou barevností obrazové plochy odkazující ke zcela osobitému autorskému přístupu. Monumentální uhlové kresby **Jiřího Kornatovského** jsou na výstavě připomenuty meditativním dílem odkazujícím k inspiraci o vztahu přírody a kosmu. Expresivní až gestické plátno **Svatoslava Krotkého** vyjadřuje v dramatické malířské poloze věčné téma vztahu muže a ženy. Důležitý představitel českého a evropského geometrického umění **Jan Kubíček** je prezentován typickou serigrafii z většího cyklu. Na hranici Pop-Artu ve výrazné barevnosti další serigrafie na výstavě se pohybuje **Josef Mžyk**, autor, jehož umělecká kariéra začínala na studiích v Paříži. Dalším důležitým představitelem střední generace výtvarných umělců je **Petr Nikl**, který je na výstavě prezentován typickou malbou inspirovanou světem přírody s přesahem k současným civilizačním otázkám. Kresba **Vladimíra Nováka**, dalšího důležitého představitele české výtvarné scény, je připomenutím generačních expresivních východisek začátku osmdesátých let minulého století. Malířka **Mirka Oberreitrová** přivádí na svá plátna snové příběhy akcentované výraznou barevností. Li-

tografické cykly **Josky Skalníka** jsou v jediné vystavené ukázce příkladem zcela osobitého grafického pojetí. Nejstarší vystavující **Oldřich Smutný** je reprezentován kresbou vytvořenou ve Francii, která nezapře v lyrizující poloze okouzlení a inspiraci přírodou. **Jan Souček**, malíř a grafik, vystavuje grafický list vytvořený klasickou technikou leptu a akvatinty z oblasti fantazijního realismu. Dalším ze sochařů, který je na výstavě prezentován, je **Čestmír Suška** s keramickým ztvárněním masky - Sovy, inspirované archetypálními příklady jak z minulosti, tak i ze současnosti. **Jitka Štenclová** ve své imaginární krajině splývavou malbou evokuje možnosti reflexe na téma snu. Úmyslně nedešifrovatelné poselství nabízí **Jiří Voves** jednoznačně malířskými prostředky. Divákovi tak nabízí prostor ke kontemplaci a individuálním interpretacím obsahu díla. Bronz sochaře **Olbrama Zoubka**, dalšího autora, jehož jméno je v současném českém umění neodmyslitelné, je ze série inspirované archaickým řeckým sochařstvím, v současném duchovním klimatu evokující zvláštní naléhavost úvah o životě a smyslu umění.

Před vchodem do výstavní síně upoutá návštěvníky plastika z bronzu výše jmenovaného **Franty**, který ji poskytl jako připomínku své výstavy z roku 2002, ale zároveň jako humanistické memento aktivit Občanského sdružení Audabiac.

Olaf Hanel

AUDABIAC

L'année 2002 - l'année de la saison culturelle tchéco-française fut un tournant dans les activités culturelles de l'association Audabiac. La vieille grange attenante à la vieille bastide du moyen-âge fut transformée en une magnifique salle d'exposition où s'est déroulée l'exposition de Franta (František Mertl), peintre tchèque renommée qui vit et travaille en France depuis les années 60. Cette exposition a marqué d'une manière symbolique d'autres activités dont l'objectif était de faire connaître l'art plastique contemporain tchèque d'une part aux enfants des foyers qui y passent leurs vacances et d'autre part aux public français.

C'est vraiment au cour de cette Saison culturelle tchéco-française à Audabiac en 2002 qu'est née l'idée de promouvoir une collection d'art contemporain tchèque, qui y serait présentée dans le futur avec différentes modifications. Ce projet ambitieux a pris sa forme définitive au début de cette année-là et grâce à la compréhension d'un grand nombre d'artistes plastiques tchèques qui l'ont soutenu par des dons d'oeuvres d'art, nous nous sommes fait les témoins de sa première présentation.

Il faut souligner le rôle important qu'a joué la manière dont cette collection d'oeuvres d'art a été montée et son caractère. Ainsi, l'association Audabiac espère bien pouvoir élargir cette collection dans le futur.

Depuis des années dans ses locaux pragois, l'association Audabiac organise des expositions d'artistes musicalement accompagnés. Et c'est logiquement les artistes invités qui ont fait don de leurs oeuvres. Par la suite, d'autres artistes ont réagi positivement à l'invitation et c'est ainsi que la première présentation de la collection de cette année 2004 se caractérise par une grande diversité des opini-

ons plastiques répondant à l'état actuel de la scène plastique tchèque et non tchèque, toutes générations confondues.

Les dimensions de la salle d'exposition n'ont pas permis d'exposer toutes les oeuvres qui seront, dans le futur, présentées dans d'autres circonstances.

La perle de l'exposition de cette année est une oeuvre du poète et peintre de renommée mondiale, disparu il y a peu, Jiří Kolář qui au début des années 80 a travaillé pendant plus de dix ans à Paris. Zdeněk Kirchner qui a quitté Prague à la fin des années 60 pour venir travailler à Paris jusqu'à sa mort en 1987 est en cas similaire. Tous ces noms, et on suppose qu'il y en aura d'autres, illustrent les liens et les influences mutuelles dans les relations, d'ailleurs de longue date, entre l'art tchèque et l'art français.

Arrêtons-nous sur de brèves interprétations d'autres auteurs dont les oeuvres figurent à l'exposition de cette année: **Daniel Barta**, lui, se distingue par la verticalité de l'expression de sa conception, renonçant à toute forme d'interprétation narrative.

Tomáš Císařovský est un représentant important de la génération moyenne qui est arrivée sur la scène artistique tchèque dans les années 80 et pour qui l'orientation figurative dans les intentions de compréhension de la réalité postmoderne est typique. Son aîné, **Josef Hampl** est présenté par un collage caractéristique de sa façon de travailler à la limite de la conception géométrique de la surface du tableau. **Olaf Hanel** présente une peinture oscillant entre un façonnage gestuel du chaos et de l'ordre naturel. **Jarmila Janůjová** se rapproche de la conception expressive du montage de l'image par sa propre considération de l'intérêt du travail de la couleur comme matière. Le sculpteur **Jiří Kačer** est un rare représentant de ceux qui tra-

vaille la pierre et dont l'oeuvre présentée ne renie pas l'auteur dans son respect de la sculpture classique. Le déjà nommé **Zdeněk Kirchner** est un ancien membre du groupe parisien des „lettristes“ qui ne cache pas son respect pour des points de vue initiaux d'orientation semblable. **Jan Koblasa**, représentant important de la conception tchèque de l'abstraction structurale - un informel des années 60 - est arrivé dans son travail de sculpture à des oeuvres de dimension monumentale. Il présente cependant à l'exposition un échantillon de son travail graphique. Pour **Rut Kohnová**, ce qui est typique, c'est son exquise position de création avec ses palettes sobres sur la toile montrant une approche entièrement individuel de l'auteur. Les gigantesques dessins au fusain de **Jíří Kornatovský** sont mentionnés dans l'exposition comme des oeuvres méditatives se référant au rapport à la nature et au cosmos. Expressive jusqu' à la gestuelle, la toile de **Svatoslav Krotký** exprime dans le langage de la peinture, le thème éternel du rapport entre l'homme et la femme. **Jan Kubíček**, un important représentant tchèque et européen de l'art géométrique est présenté avec une serigraphie typique prise d'un plus grand cycle. A la frontière du pop-art, avec d'autres sérigraphies de couleurs flashantes, on trouve **Josef Mžyk**, dont la carrière artistique débuta pendant ses études à Paris. **Petr Nikl**, présenté à l'exposition par une toile ayant pour inspiration le monde de la nature mais débordant sur des questions de civilisation actuelle, est un autre représentant important de la génération moyenne des créateurs plastiques. Un autre encore, **Vladimír Novák**, dont le dessin est un rappel des issues expressives d'une génération au début des années 80. La peintre **Mirka Oberreiterova** fait vivre sur ses toiles des histoires oniriques dans des couleurs riches est expressives.

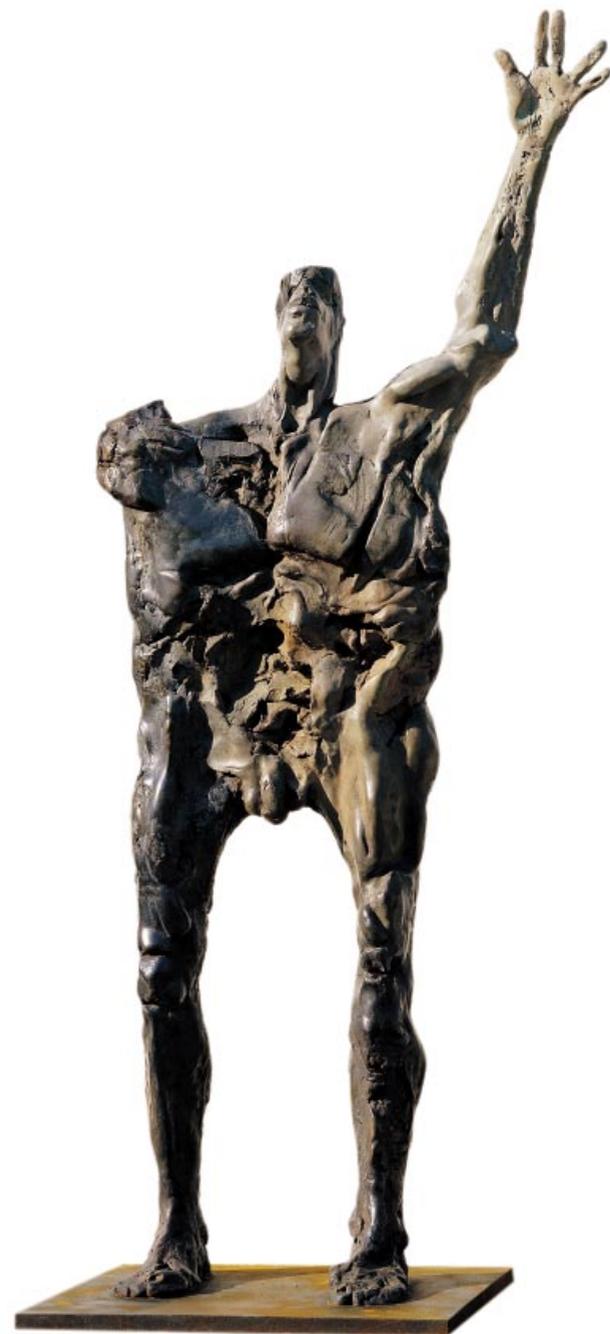
La seule pièce exposée parmi les cycles litographiques de **Joska Skalník**, est un exemple d'une conception graphique tout à fait personnelle. Le doyen de l'exposition, **Oldřich Smutný** est présenté ici avec un dessin qu'il a fait en France et dont le lyrisme ne peut occulter l'inspiration et la magie exercée par la nature. **Jan Souček**, peintre et graphiste, expose une eau forte de technique classique avec des aquatintes venant du domaine du réalisme imaginaire. **Čestmír Suška** est le deuxième sculpteur de l'exposition. Il présente des masques de céramique - des chouettes - inspirés de pièces de tribus primitives encore existantes ou déjà éteintes. **Jitka Štenclová**, dans ses paysages flous, évoque les possibilités de réflexion sur le thème du rêve. **Jíří Voves** nous propose ses messages volontairement indéchiffrables de l'univers de la peinture. Il offre ainsi au spectateur un espace de contemplation et lui laisse l'interprétation individuelle du contenu de l'oeuvre. Le bronze d'**Olbram Zoubek**, un autre sculpteur dont le nom ne peut être dissocié de l'art tchèque contemporain, est tiré d'une série inspirée de la sculpture grecque antique et qui évoque, dans le climat spirituel actuel, l'urgence particulière de la réflexion sur le sens de l'art en général.

A l'extérieur, près de l'entrée de la salle d'exposition, le visiteur est accroché par une statue en bronze de **Franta** (nommé ci-dessus). Celui-ci l'a prêtée, d'une part pour rappeler l'exposition 2002, d'autre part pour marquer, par sa communication artistique, le côté humanitaire des activités de l'association civique Audabiac.

Olaf Hanel

OLBRAM ZOUBEK
(*1926, Praha)
PARIS A OINONE, bronz, 66 x 50 x 30 cm, 1974
PARIS ET OINONE, bronze, 66 x 50 x 30 cm, 1974

FRANTA
(*1930, Trebíč)
OSMÝ DEN,
bronz, výška 207 cm
LE HUITIÈME JOUR,
bronze, hauteur 207 cm

JIŘÍ KAČER
(*1952, Praha)

FRAGMENT 2001, slivenecký vápenec, 105 x 30 x 20 cm, 2001
FRAGMENT 2001, pierre calcaire de Sliveneec, 105 x 30 x 20 cm, 2001

ČESTMÍR SUŠKA
(*1952, Praha)

SOVA, keramika, 65,7 x 39 x 25 cm, 2000
CHOUETTE, céramique, 65,7 x 39 x 25 cm, 2000

JIRÍ KOLÁŘ
(*1914, Protivín)
VAJÍČKO, koláž, 85 x 60 cm, 1981
PETIT OEUF, collage, 85 x 60 cm, 1981

JIRÍ KORNATOVSKÝ
(*1952, Plzeň)
MEDITACE I, grafit na papíře, 100 x 70 cm, 2003
MÉDITATION, graphite sur papier, 100 x 70 cm, 2003

JOSEF HAMPL

(*1832, Praha)

NÁHLĀ PFIÍHODA, koláž, ruční papír, 70 x 100 cm, 2001

HISTOIRE SOUDAINE, papier de fabrication manuelle, 70 x 100cm, 2001

OLAF HANEL

(*1943, Praha)

ZBYTEČNÝ SIGNÁL, akryl na plátně, 89 x 130 cm, 1998

SIGNAL UNITIL, acrylique sur toile, 89 x 130 cm, 1998

ZDENĚK KIRCHNER
(*1934, Jablonec)
ZNAMENÍ I, olej na plátně, 90 x 73 cm, 1982
SIGNE I, huile sur toile, 90 x 73 cm, 1982

JIŘÍ VOVES
(*1945, Pardubice)
Z CYKLU ZPRÁVY, olej na plátně, 105 x 80 cm, 2000
DE SÉRIE NOUVELLES, huile sur toile, 105 x 80 cm, 2000

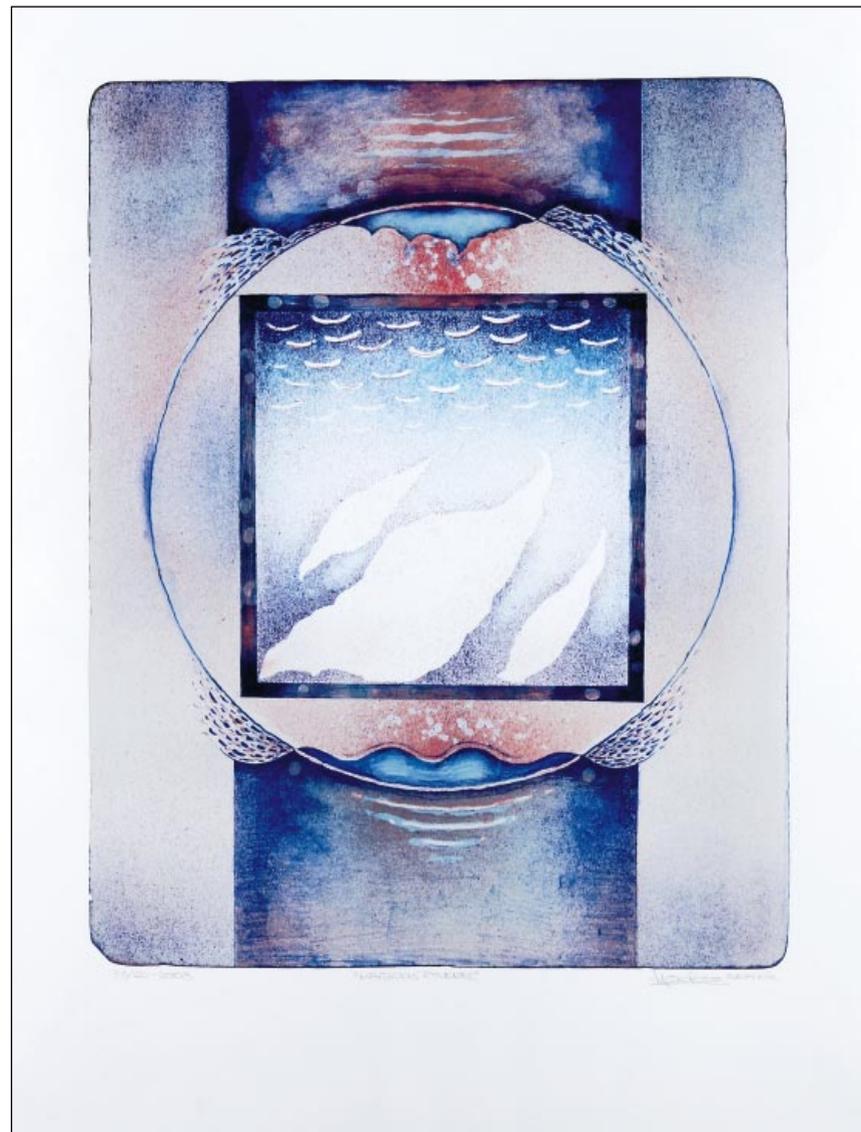

VLADIMÍR NOVÁK

(*1947, Louny)

KRESBA, tuš, akryl na papíře, 80 x 50 cm, 2002

DESSIN, tusche, acrylique sur papier, 80 x 50 cm, 2002

JOSKA SKALNÍK

(*1948, Praha)

POCIT LETU, serigrafie na papíře, 70 x 53 cm, 2003

IMPRESSION DE VOL, sérigraphie sur papier, 70 x 53 cm, 2003

JAN KOBLASA

(*1932, Tábor)

PTÁK, serigrafie na papíře, 72 x 49,7 cm, 2004

L' OISEAU, sérigraphie sur papier, 72 x 49,7 cm, 2004-06-01

OLDŘICH SMUTNÝ

(*1925, Debrž nad Jizerou)

STROM U VODY, barevná kresba, 89 x 69 cm, 2002 (realisováno v Orléansu)

L'ARBRE PRES DE L'EAU, dessin coloré, 89 x 69 cm, 2002 (réalisé a Orléans)

TOMÁŠ CÍSAŘOVSKÝ

(*1962, Praha)

SPRAVEDLNOST, serigrafie na papíře, 100 x 70 cm, 1993

EQUITÉ, sérigraphie sur papier, 100 x 70 cm, 1993

PETR NIKL

(*1960, Zlín)

HOLUBINKA S RŮŽOVÝM TRSEM, olej na plátně, 100 x 80cm, 2003

COLOMBE AVEC UNE BRASSÉE DE ROSE, huile sur toile, 100 x 80 cm, 2003

RUTH KOHNOVÁ

(*1937, Třebošice u Mostu)

PAPÍROVÉ ŠATY, barevná kresba na papíře, 81 x 65 cm, 1989

VETEMENT DU PAPIER, dessin coloré sur papier, 81 x 65 cm, 1989

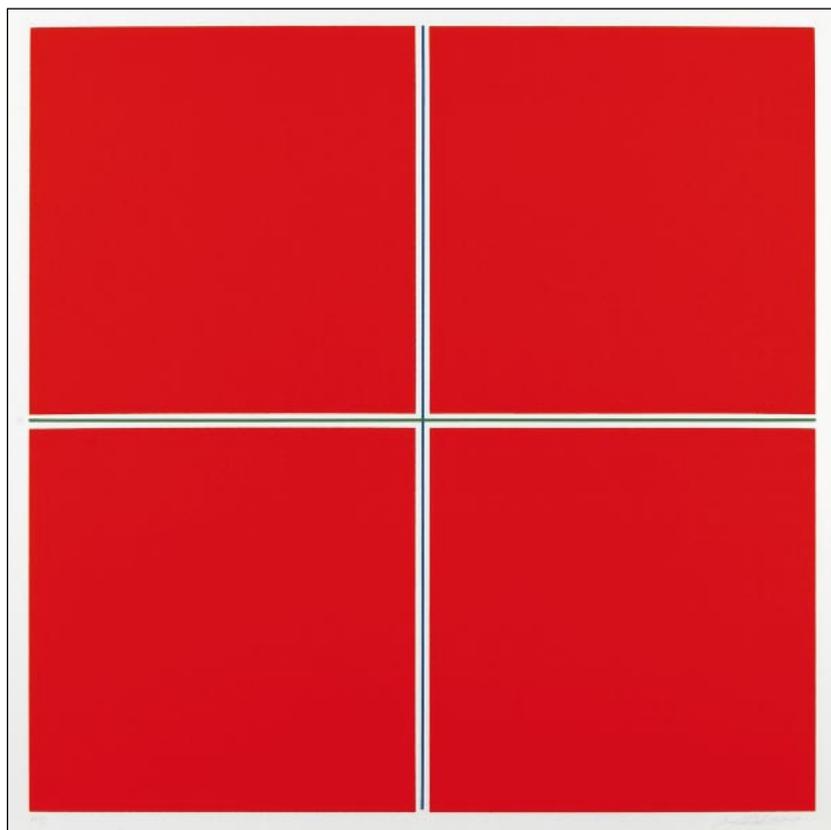

JAN SOUČEK,

(*1941, Praha)

POSELSTVÍ I., lept, akvatinta, 42 x 35 cm, 2002

MESSAGE I., Eau forte, aquatinte 42 x 35 cm, 2002

JAN KUBÍČEK

(*1932, Kolín)

GEOMETRIE I, serigrafie na papíře, 62,5 x 45cm. 2002
GÉOMETRIE I, sérigraphie sur papier, 62,5 x 45 cm, 2002

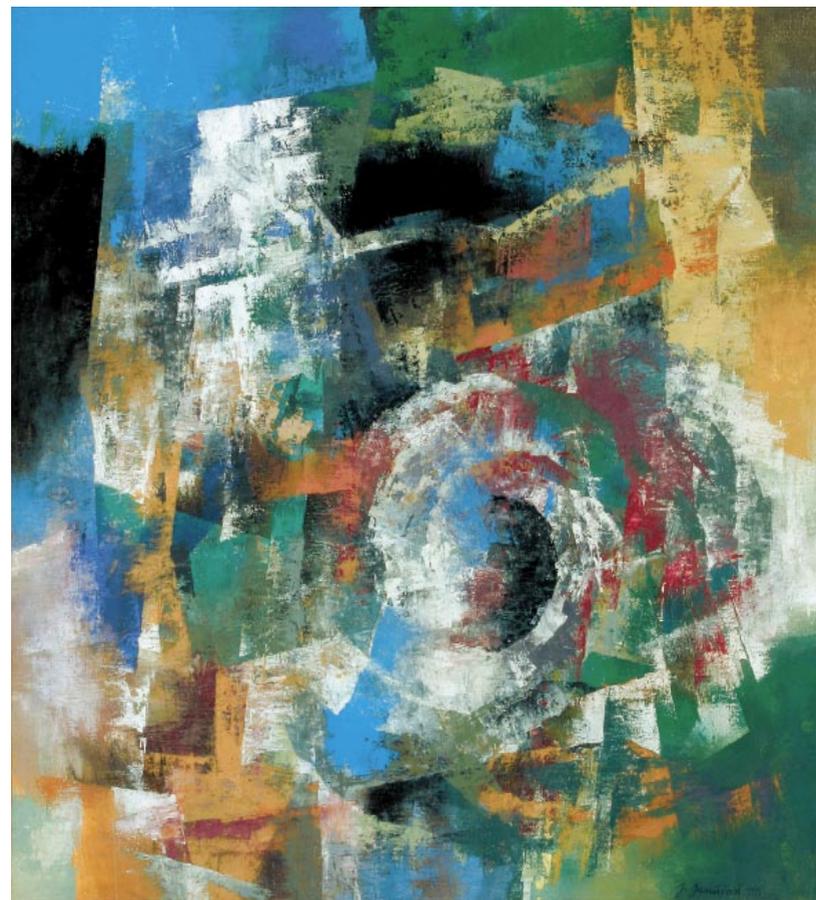
JOSEF MŽYK

(*1944, Vídeň)

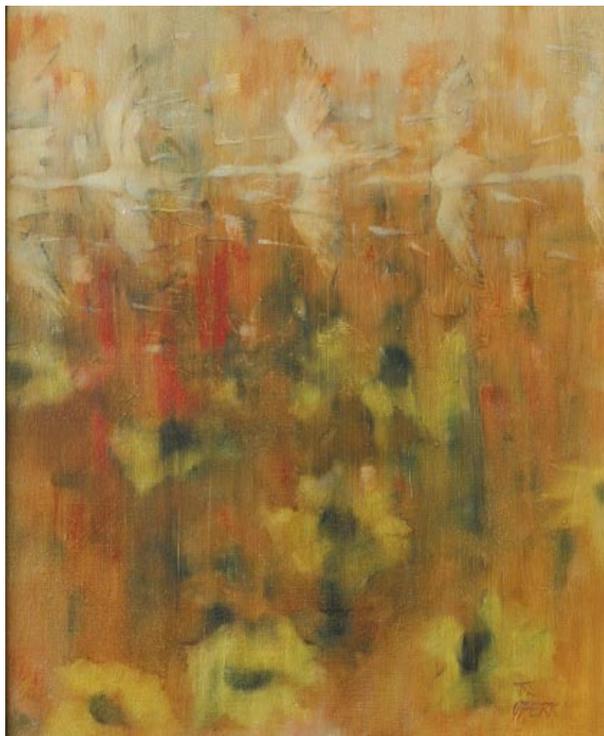
LÉTAJÍCÍ ROTA ZÁSOBITELŮ SRDCÍ, serigrafie na papíře, 70 x 100 cm, 1997
COMPAGNIE VOLANTE DES APPROVISIONNEURS DE COEUR,
sérigraphie sur papier, 70 x 100 cm, 1997

DANIEL BÁRTA
(*1956, Ústí nad Orlicí)
BEZ NÁZVU, olej na plátně, 160 x 80 cm, 2001
SANS TITRE, huile sur toile, 160 x 80 cm, 2001

JARMILA JANŮJOVÁ
(*1948, Praha)
BEZEJMENNÝ, olej na plátně, 105 x 95 cm, 2000
SANS NOM, huile sur toile, 105 x 95 cm, 2000

MIRKA OBERREITROVÁ
(*1960, Brno)
PŘELET, olej na plátně, 60 x 73 cm, 2003
SURVOL, huile sur toile 60 x 73 cm, 2003

JITKA ŠTENCLOVÁ
(*1925, Opava)
MADEIRA, olej na plátně, 75 x 70 cm, 2002
MADEIRA, huile sur toile, 75 x 70 cm, 2002

SVATOSLAV KROTKÝ

(*1942, Praha)

MILENCI, olej na plátně, 140 x 90 cm, 1996

LES AMOUREUX, huile sur toile, 140 x 90 cm, 1996

Občanské sdružení AUDABIAC

Motto: „Nad zlato dražší jest dítě, ale nad sklo křehčí.“

J. A. Komenský

Audabiac je neziskové občanské sdružení, registrované počátkem roku 2001 za účelem realizace projektu „Uměním ke svobodě“.

Bylo založeno z popudu Radany a Jiřího Waldových, kteří se rozhodli pomoci dětem, které se souhrou životních okolností ocitly v dětských domovech. Protože tolik dětí adoptovat nelze, vytvořili projekt „Uměním ke svobodě“ a převzali patronaci nad dvěma dětskými domovy, Dětským domovem v Novém Strašecí a Dětským domovem v Hranicích na Moravě. Přizvali ke spolupráci další rodiny, především Bedelovy de Buzareingues z Paříže a Vovsovy z Prahy. Spolu s nimi dali projektu pevné rysy a uvedli jej do života. Sobě, dětem z dětských domovů a mnoha dalším lidem, kteří se na tomto rozsáhlém projektu podílejí, tak úplně změnili další život.

Hlavním cílem projektu je vytvářet společně s umělci, vychovateli dětských domovů a dalšími spolupracujícími osobami sdružení pro děti takové podmínky a prostředí, které je inspirují, motivují, rozvíjejí jejich tvůrčí fantazii a posilují jejich sebevědomí

Každoročně čeká na děti v jihofrancouzské Provence zrekonstruovaná starobylá kamenná tvrz, kam se rády vracejí. Prázdninová setkávání s významnými umělci a lidmi, kteří se dětem intenzivně a individuálně věnují během celého dne v nejrůznějších uměleckých dílnách, tento cíl pomalu naplňuje. Zdejší prostředí si již v dětských duších našlo své místo a děti si své prázdniny bez pobytu v malebné středověké vesničce Audabiac jen těžko dovedou představit.

Tvůrci projektu a další zúčastnění nezůstali jen u péče o děti během letních prázdnin, setkávají se s nimi během celého roku a snaží se pro ně vytvářet zázemí, které jinak poskytuje fungující rodina. Péče nekončí ani odchodem dětí z dětského domova, pokračuje i v prvních letech samostatného života, kdy občanské sdružení poskytuje dětem ubytování a snaží se pro ně najít odpovídající zaměstnání.

L'association civique AUDABIAC

« L'enfant est plus précieux que l'or, mais il est plus fragile que le verre. »

J. A. Komenský-Comenius

Audabiac est une association à but non lucratif, enregistrée au début de l'année 2001 dont le projet est « Par l'art vers la liberté ».

L'Association Audabiac est née sur l'initiative de Radana et Jiri Wald qui voulaient aider les enfants placés dans les foyers d'enfants. Comme il n'est pas possible d'adopter tous les enfants qui y vivent, ils ont conçu le projet « Par l'art vers la liberté » et ils ont apporté leur patronage à deux foyers d'enfants, le foyer Nové Strašecí et le foyer Hranice na Moravě. Ils sont entrés en collaboration avec d'autres familles, notamment avec la famille Bedel de Buzareingues, de Paris, et la famille Voves, de Prague. En coopération avec ces familles, ils ont donné au projet une structure précise et ont commencé à le réaliser. Leur vie en a été complètement transformée, celle des enfants des foyers et de nombreuses autres personnes coopérant à ce vaste projet également.

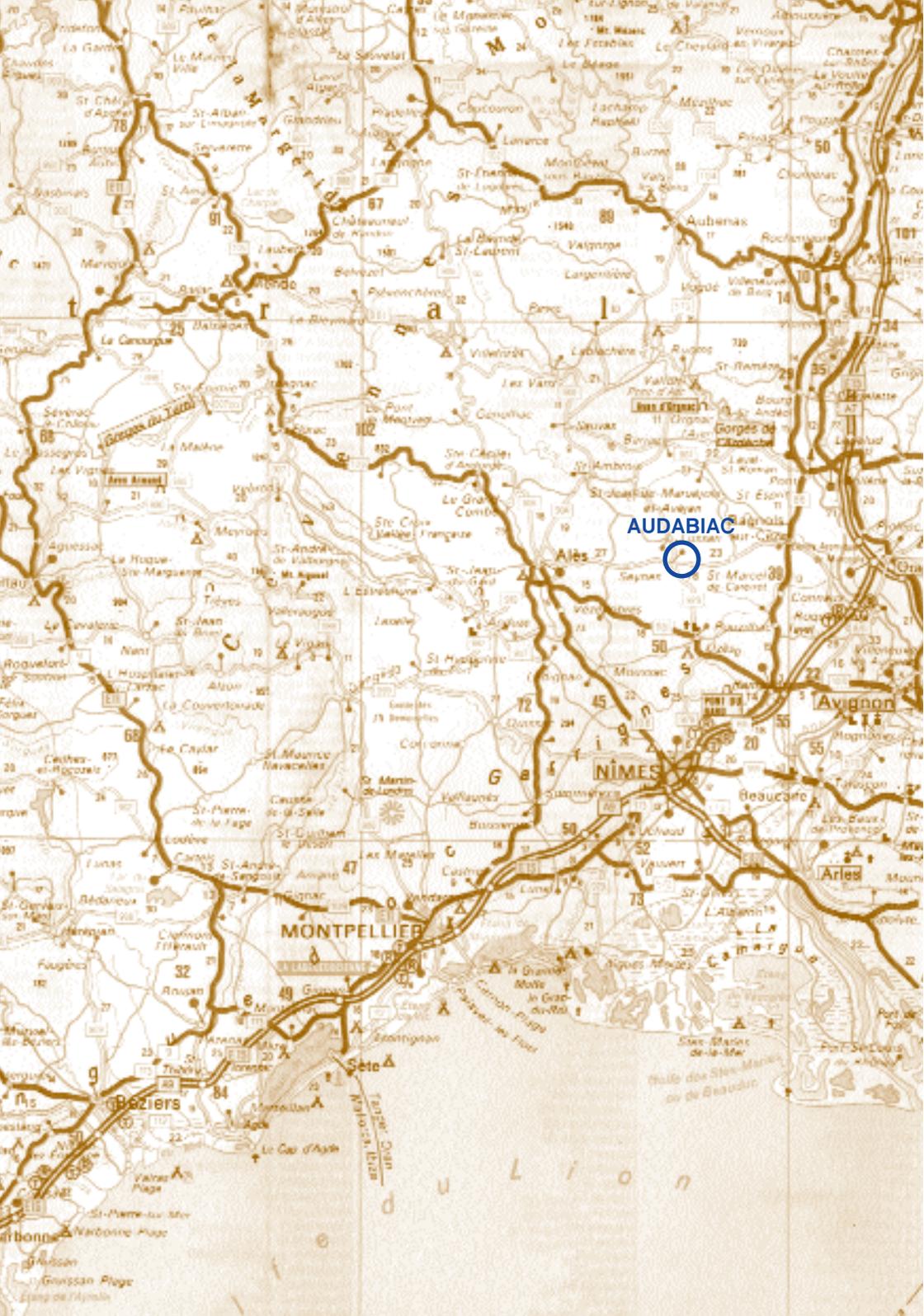
Le but principal de ce projet est de créer, en coopération avec des artistes, des éducateurs pour enfants et des collaborateurs d'association pour enfants, des conditions et un environnement qui inspire, motive,veille le sens de la création imaginative et renforce la confiance en soi des enfants.

C'est dans une ancienne maison fortifiée reconstruite dans le sud de la France que les enfants reviennent régulièrement chaque année. Le but est progressivement atteint pendant ces journées de grandes vacances par des rencontres quotidiennes avec des artistes réputés et les gens qui se consacrent intensivement et individuellement aux enfants dans les ateliers artistiques. Ce lieu a fini par se nicher dans l'âme des enfants qui imaginent difficilement passer leurs vacances ailleurs que dans cette bastide pittoresque du village d'Audabiac.

Les initiateurs, les artistes et les éducateurs n'en restent pas aux activités des vacances d'été mais rencontrent les enfants pendant toute l'année en s'efforçant de leur apporter un environnement qui se rapproche de l'environnement familial. La prise en charge des jeunes ne prend pas fin à leurs départ du foyer. L'association s'occupe d'eux dans leur vie de jeunes adultes par une recherche de logement et de premier emploi.

Katalog Sbirky AUDABIAC I - 2004
vydalo Občanské sdružení Audabiac v roce 2004.
Autoři textů: Jiří Wald a Olaf Hanel,
Překlady do francouzštiny: Rejane Syslová, Eva Mišíková
Korektury českých textů: Eva Masinovská
Fotografie: Radka Dubanská
Kurátoři výstavy: Olaf Hanel a Jiří Voves
Grafická úprava: Jiří Voves
Vytiskla tiskárna GTA

Catalogue de la Collection AUDABIAC I - 2004
édité par l'association Audabiac en 2004.
Textes: Radana et Jiří Wald, Olaf Hanel
Traductions en français: Rejane Syslová
avec la participation d'Eva Mišíková
Corrections de textes tchèques: Eva Masinovská
Curateurs d'exposition: Olaf Hanel et Jiří Voves
Conception graphique: Jiří Voves
Photos des tableaux: Radka Dubanská
Imprimé en République tchèque par GTA

AUDUBERT

